

Assembly of Scientists and Experts of Afghanistan (ASEA)

مجمع دانشمندان و متخصصان افغانستان د افغانستان د پوهانو او متخصصانو ټولنه

گزارش مختصری از کنفرانس دوم مادرید

۲۰ تا ۲۷ مارچ ۲۰۱۹

دومین کنفرانس بین المللی "مجمع" به اشتراک دانشمندان و متخصصان داخل و خارج از افغانستان در تالار کنفرانسهای علمی در فاکولته علوم سیاسی و اجتماعی پوهنتون کمپلوتنسی مادرید (Universidad Complutense de Madrid) از تاریخ ۲۵ تا ۲۷ مارچ ۲۰۱۹ مطابق ۵ تا ۷ حمل سال ۱۳۹۸ دایر گردید. درین کنفرانس حدود ۱۵۰ نفر از دانشمندان، استادان پوهنتونها و متخصصان از اروپا، ایالات متحده آمریکا و کانادا و به تعداد ۱۸ نفر استادان از دانشگاههای مختلف افغانستان اشتراک داشتند. حضور زنان در کنفرانس پر رنگ بود و روز سوم کنفرانس به مشکلات و نقش زنان اختصاص داده شده بود و روی اهمیت کار زنان و جوانان در مسیر استقرار صلح، ایجاد و رشد دیموکراسی و تأمین عدالت اجتماعی تأکید صورت گرفت.

در کنفرانس سه روزه مادرید، حدود چهار مقاله تحقیقی به زبانهای انگلیسی، اسپانوی و فارسی دری ارائه گردید و مورد جر و بحث قرار گرفت. محتوای عمده این مقالات را مسأله قطع جنگ و استقرار صلح عادلانه و پایه دار، باز سازی و نوسازی کشور تشکیل میداد.

برای قطع جنگ در افغانستان، ابعاد مختلف جنگ فرسایشی فعلی به تحلیل گرفته شد و روشن گردید که جنگ در افغانستان یک جنگ نیابتی بوده و توسط کشورهای ذیدخل در این سر زمین مشتعل گردیده و مردم افغانستان قربانی آن میباشند.

عوامل اساسی این جنگ، منافع اقتصادی، نظامی، سیاسی و مذهبی کشورهای مختلف بوده که در کشمکش با همدیگر در این خطه

تحمل شده است. پس نتیجه میشود که جنگ افغانستان عوامل داخلی، منطقوی و فرامنطقوی داشته و تا زمانیکه این عوامل بر طرف نگردند، صلح عادلانه و پایه دار تأمین نمیکرد.

در بُعد داخلی جنگ، عدم اراده سیاسی و نقش ضعیف دولت افغانستان برای قطع جنگ، افتراق قومی، اقتصاد جنگی برای چپاولگران، تولید و قاچاق مواد مخدر، ترجیح منافع شخصی نسبت به منافع ملی، موجودیت جنگسالاران در سامانه دولت و اجتماع و فساد اداری بر جسته گردید. افزون بر این یادآوری شد که تفاوت بسیار زیاد در سطح درآمد بین طبقات جامعه و ایجاد شکاف عمیق بین اکثریت فقیر و اقلیت ثروتمند کشور، بیکاری، قاچاق و بیرون کشیدن ثروتهای ملی از مملکت، انتحار، انفجار و غیره موانع جدی بر سر راه صلح عادلانه اند. تذکر داده شد که تروریسم عامل عمده بی امنیتی و ادامه جنگ است و رهبران متعصب مذهبی مخالف روند دیموکراسی و مانع تأمین حقوق زنان، پیشرفت و تعالی مملکت بوده و به جنگ دامن میزنند.

در بُعد منطقوی جنگ، نقش منفی پاکستان که با افغانستان مشترکات تاریخی، زبانی و مذهبی دارد توضیح داده شد و ثابت گردید که پاکستان در جنگ افغانستان اهداف استراتژیک خود را در رابطه با یک جنگ احتمالی با هندوستان تعقیب میکند، یعنی اینکه افغانستان پشت جبهه استراتژیک پاکستان را تشکیل میدهد. علاوه بر این پاکستان بر اقتصاد افغانستان سلطه داشته و

به افغانستان همچون گنجینه خدا دادی و طبیعی خودش مینگرد و نمیخواهد که در افغانستان یک دولت مقتدر پا بگیرد. ازینرو با نصب یک دولت ضعیف وابسته و حافظ منافع پاکستان، میخواهد که بر افغانستان سیطره داشته و راههای تجارتی اش به آسیای میانه باز گذاشته شود. لذا منافع پاکستان در ادامه جنگ در افغانستان گره خورده و به این ترتیب پاکستان از طریق تربیت و پشتیبانی انواع و اقسام تروریستان مانند احزاب متعصب افراطی اسلامی چون طالبان، گروه حقانی، داعش، جیش محمد و غیره در افغانستان آشوب بزرگی را به راه انداخته است.

هندوستان در بُعد منطقوی نسبتاً نقش مثبت تری را بازی کرده، چنانکه میلیاردها دالر در مؤسسات اجتماعی و زیرساختهای اقتصادی کشور سرمایه گذاری نموده است. فعالیتهای اقتصادی هندوستان موجب خشم پاکستان میگردد، چنانچه بارها طالبان انجیران هندی را اختطاف کرده و به قتل رسانیده و سال ها مانع اتمام کار بند سلما، بند کتر و جاده زرنج و دلارام گردیده بودند. طالبان و داعش بارها بر نمایندگیهای سیاسی هندوستان در افغانستان حمله نموده اند.

نقش ایران در بُعد منطقوی جنگ افغانستان با موجودیت پایگاه ها و عساکر امریکایی و نگاه استراتژیک عربستان در جنگ افغانستان گره خورده است. رژیم ایران برای بقای خود از زیر آوار تحریم های وضع شده توسط امریکا، در کنار چین و روسیه تلاش دارد تا امریکا را درین جنگ فرسایشی تا حد ممکن مصروف نگهدارد. چنانکه در جنگ سوریه با فرستادن مهاجرین افغان بنام گروه فاطمیون در مقابل گروه تروریستی و قسی القلب داعش و القاعده، نقشه امریکا و شرکایش و عربستان و شرکایش را در خاورمیانه موفقانه نقش بر آب کرد. لذا ایران جنگ فرسایشی افغانستان را دامن میزند.

عربستان سعودی با صدور وهابیت و مبارزه با مذهب تشیع و نفوذ ایران در جنگ افغانستان نقش منفی بازی کرده و با پولهای گزاف مدرسه های طالب پروری در پاکستان را برای صدور ترور کمک میکند که باعث دوام جنگ در افغانستان میگردد.

دولت چین در افغانستان منافع مختلفی داشته و یکی از بزرگترین سرمایه گذاران به حساب می آید و همچون پاکستان به افغانستان مثل گنج دست نخورده برای آینده مینگرد. چین با پاکستان و با طالبان روابط بسیار حسنه دارد. از جانب دیگر دولت چین از گسترش افراطیت اسلامی و تروریسم در

سرحدات کشورش سخت نگران بوده و در صدد آنست که افراطیت و نا امنی در جغرافیای افغانستان محدود گردد. چین با ضربه پذیری از خشونت و تروریسم لجام گسیخته در سرحدش با بدخشان، تنها نظاره گر بر حرکت نظامی رقیب اقتصادی اش یعنی ایالات متحده امریکا در افغانستان نیست بلکه تلاش دارد تا حد ممکن ضربه بزند. ازینرو چین طرفدار قطع جنگ در افغانستان نبوده و از سیاست شریک استراتژیک اش پاکستان در این مسیر پشتیبانی میکند.

فدراسیون روسیه از گذشته ها در افغانستان اهداف استراتژیک و جیو پولیتیک داشته و علاقمند آن نیست که در افغانستان دولتی که تهدیدی برای منافع اش محسوب شود، بر سر قدرت باشد. منافع دایمی روسها به شرط تبانی ازینکه، گروه های افراطی اسلامی و متعصبی که در افغانستان به قدرت برسد و افراطیت در خارج از سرحدات جنوبی این کشور گسترش پیدا نماید، مشکلی ندارد. فدراسیون روسیه جداً مخالف استقرار قوای نظامی غربی در افغانستان بوده و نمیخواهد به ساحه نفوذش در آسیای میانه زیان وارد گردد. ازینرو فدراسیون روسیه با طالبان روابط بسیار حسنه و چند بُعدی داشته و بسیار موفقانه توانست تروریستان طالب را که توسط امریکا و شرکا شکل گرفته بود، برای اهداف استراتژیک و جیو پولیتیک خودش بکار گیرد. ضربه های مهندسی شده منظم به کاروانها و قوتهای امریکا و ناتو توسط اجیران طالب گواه بر این است. نشست به اصطلاح صلح میان افغانی اخیر در مسکو نیز نمای درین راستا است. لذا روسیه برای ضربه زدن رقبایش، طرفدار صلح قریب الوقوع در افغانستان نیست.

ایالات متحده آمریکا و ناتو عوامل اصلی جنگ و اشغال در افغانستان شده اند و در بحران کشور نقش اساسی داشته و بدون خروج نیروهای نظامی آمریکا و ناتو، هر نوع صلح دائمی و عادلانه غیر ممکن می باشد. آنها با پلان های سیاسی-اقتصادی شان، چشم به منابع طبیعی آسیای میانه و افغانستان دوخته و جنگ با تروریزم را بهانه ساخته و در پی منافع اقتصادی، نظامی، سیاسی و استراتژیک خود می باشند. آمریکا می خواهد از افغانستان به مثابه تخته پرش استفاده نموده و رقبای اصلی خود مخصوصاً فدراسیون روسیه، چین و ایران را از پا بر اندازد. لذا موجودیت پایگاه ها و نیروهای نظامی آمریکا در جنگ فرسایشی افغانستان، ترور و خشونت لجام گسیخته گسترش یافته و همواره از ملت از هم پاشیده افغانستان قربانی گرفته و می گیرد.

بعد از بررسی عوامل جنگ فرسایشی افغانستان، راههای حل این جنگ مورد ارزیابی و جر و بحث قرار گرفتند. تأکید گردید که در قدم نخست، عوامل جنگ باید بر طرف گردند و با اراده سیاسی برای منع کشت و قچاق مواد مخدر کوشش گردد و اجازه داده نشود که رقابت کشورهای منطقه و جهان در خاک افغانستان صورت بگیرد. به اقتصاد جنگی پایان داده شود و زمینه های همکاری بین بازیگران داخلی و منطقوی و فرا منطقوی، اتحادیه اروپا، گروپ شانگهای و ملل متحد جست و جو گردد.

کاملاً واضح است که کشورهای ذیدخل در جنگ افغانستان به دنبال منافع خویش اند، لذا از جانب مجمع پیشنهاد گردید که یک کنفرانس بین المللی برای ایجاد یک نهاد فرا حزبی دایر گردیده و به عنوان نمایندگان برحق مردم در کنفرانسهای بین المللی که در آن همه کشورهای ذیدخل اشتراک نمایند، نمایندگی کنند. در این کنفرانس در مورد خروج نیروهای بیگانه، کمکهای مالی و تقویت اردوی کشور برای مدت ده سال و سالم سازی بدنه دولت و امید بخشیدن به مردم افغانستان مورد جر و بحث قرار بگیرد. پولهای غارت شده دوباره حصول و در امر بازسازی کشور به مصرف برسند. مجمع میتواند در این مورد راههای علمی و عملی را پیشنهاد نماید.

روز سوم کنفرانس به مناسبت هشتم مارچ و تحت شعار ” به عقب برنمیگردیم ” دایر گردید که به مشکلات زنان افغانستان و عوامل آن که ریشه های اجتماعی-فرهنگی، اقتصادی، سنتی و خرافاتی دارد، پرداخته شد. در ضمن دست آوردهای دهه اخیر زنان ارزیابی گردید و امکان از دست دادن این دستاوردها در نتیجه مذاکرات سازشکارانه پشت پرده طالبان با ایالات متحده آمریکا مورد بحث قرار گرفت. در اخیر، پیام زنان مجمع طی قطعنامه ی ارایه گردید که در آن از دولت، نهادهای عدلی و قضایی، روحانیون، مجلس نمایندگان و نهادهای مدنی کشور تقاضا میگردد تا اقدامات عملی و جدی برای جلوگیری از برخوردهای غیر انسانی و خشونت آمیز علیه زنان و کودکان را روی دست گرفته و نگذارند وضعیت زنان دوباره به حالت عصر حجر برگردد. از نهادهای حقوق بین المللی و مدافع حقوق بشر تقاضا گردید تا نگذارند در هیچ حرکتی که برای حل منازعات افغانستان روی دست گرفته میشود، هرگز جایگاه انسانی و نقش زنان نادیده گرفته نشود و مورد معامله صورت نگیرد.

کمیته نشرات – کمسیون فرهنگی
مجمع دانشمندان و متخصصان افغانستان